

ми у ср - цу о - се - тит' Шта

је спа - сен, ис - куп - љен бит'!

2. Роду си верујућем Ти Добио право к' вечности,
Са Твојом смрћу, Спасе! Сад нисам више само пра',
Нит' друге смрти грабеж ја; Јер Ти си умр'о за ме.
Искупљеник сам сада Твој, Смрт је тог' тела добит мој.
3. Бог буди хваљен! Хришћан' сам, И Бож'ја милост, истина
Залуд ми није дата. Реч Му к' светости помоћ да,
Благодат срце обнавља И даје моћ живота.
Осећам, да снага Духа У мен' ствара нов' човека.
4. Нек Ти је, Оче, част, слава! Јер ме моћ учи Твог' слова
Надању, вери, љуб'ви! Зашт' не би, што нам овде сад
Блаженства сласти даје рад'. Љубили и схватили?
Дај ми, у срцу осетит' Шта је спасен, искупљен бит'!

103. БЛАЖЕНА ВЕЧНОСТ

(На глас број 102.)

1. Вечности, речи радосна, Крепиш ме свагда изнова,
О почетак без краја! Вечности, радост без јада!

- Срце ми радосно сада Не зна за јаде света;
Јер јаде, што их свет тај да, Вечност ми све засладит' зна.
2. Што сјаја има овај свет, Све ће то опаст' као цвет;
И проћи сасвим мора; Ал' вечност никад нема крај,
Вечно се блиста њезин сјај, Радост је њена вечна;
И Бог у слову свом вели, Да вечност не зна трулежи.
3. Шта је Христјана патња сва? Шта л' мученичка страдња та?
Шта л' крст и муке важе? На вагу када метнеш све
Кад узмеш све уједно, гле, Сам ти се рачун каже:
Живота вечног слава та, Она превагне све и сва.
4. Ах, видиш осуђене све, Њихове невоље вечне,
Ужасно ћ' бит' мучени, Како ћ' умират' без смрти,
Плакат' у највећој нужди, Од црва бит' грижени.
Колика ј' тада слава нам, Од свег' тог' бити слободним'?
5. У небу живе блажени Код Бога лета хиљадни,
Нигда с' уморит' неће. С' анђелим' ће се радоват',
Блаженства свагда сјај гледат', Мир им насљедство биће:
Где Спас даје обећану Манну, свих анђела храну.
6. Ах, како жели снагом свом Срце ми овде за Тобом,
Животе неизмерни! Кад ли ћу једном доспет' там'
Куда ме вуче слаб мој ум У стан Твој, Боже вечни?!
Заборавит' ћу свет тај вас, Стараћу с' доћ' у неба крас!

104. ПОЈАЊЕ

(На глас број 14.)

1. Паз'те на реч, ево ту је! Што се по свој земљи чује,
Још ће мало време проћи, Пак ће страшни судак доћи:
Пред којим ће небо, земља дрхтат', -
А ти грешнице, где ћеш моћи стат'?
2. Буди хваљен, Оче од нас, Што си нам посл'о овај глас,
По Исусу, сину Твоме, Са небеса посланоме,
Да кроз Њега народ свој потражиш,
Раштркано стадо к' себи вратиш.
3. Као с' неба пастир верни Он нас потражи на земљи,
И остави небо рад' нас. Постаде нам' једини Спас,
Да од греха и смрти искупи
Нас, народу Својему придружи.